

[Ragnhild Andersen.]

ske nu før valget. Et forslag herom bør ikke gå ud til vælgerne som en valgplatform.

Når jeg siger dette, er det jo, fordi vi har erfaringer i så henseende. Vi advarer derfor imod, at man giver pensionisterne engangsydelsen nu og lader den øvrige del af forslaget gå i udvalg til senere behandling, når det nye ting er valgt. Ganske vist er der her fra de fleste sider udtalt sympati for de forskellige ting, men det er jo ikke ensbetydende med, at alt er i den skønneste orden. Tidligere har vi jo oplevet, hvordan visse forslag her i tinget, der blev fremsat før valget, blev lagt ud til vælgerne som ting, de skulle stemme om, og når så valget var overstået og man kom herind igen, gennemførte man ikke de lovede forbedringer. Det kan der siges meget om, men jeg skal nøjes med at appellere til hukommelsen hos de ærede medlemmer i denne sal.

Hvad kommunisterne mener der skal til, har jeg allerede redegjort for i det kommunistiske lovforslag og i fremsættelsestalen. Jeg skal dog lige repetere, at det kort og godt indeholder følgende. For det første ophæves zonegrænserne fra 1. januar 1961 fuldt ud — fuldt ud, som det også siges her fra andre sider i dag. Desuden foreslår vi pensionerne hævet til 720 kr. over hovedstadstaksten for ægtepar og til 480 kr. over hovedstadstaksten for enlige. Det ville bringe pensionerne over hele landet op på 6 240 kr. til ægtepar eller 520 kr. om måneden og til 4 140 kr. til enlige eller ca. 350 kr. om måneden. Disse takster skulle afløse de nugældende, som for ægtepar er 5 520 kr. i hovedstaden, 5 280 kr. i kommunegruppe II og 4 944 kr. i kommunegruppe III. De enliges tilsvarende pension er 3 660 kr., 3 540 kr. og 3 312 kr.

Desuden indeholder det kommunistiske lovforslag forslag om at forhøje invaliditetstillægget, der jo gives til de yngre, mange gange familieforsørgere, med 192 kr. årlig ud over grundpensionsforhøjelsen, d. v. s. 16 kr. om måneden. Det forslag stillede vi allerede i sommer, da spørgsmålet var fremme om at forhøje invalidepensionisternes invaliditetstillæg.

Endelig indeholder kommunisternes lovforslag forslag om at sænke aldersgrænsen de to år, hvormed den blev forhøjet ved folkepensionens indførelse, så at tilgangsalderen

bringes ned til 65 år for mænd og til 60 år for alle kvinder, gifte som ugifte.

Vi foreslår endvidere, at børnetillæg kan udbetales pensionisterne til børn også efter at disse er fyldt 18 år, indtil deres lære eller uddannelse er sluttet, og at trangsgrensene i folkeforsikringsloven for invalide- og folkepensionister og i enkeloven for enkepensionisterne forhøjes til den faktiske indtægtsgrænse på 10 500 kr., som vi kom op på i sommer, hvad enker og enlige mødre angår, der får bidrag udlagt af det offentlige.

Kan man nu sige, at en pension på 6 240 kr., som foreslået af os, vil være for meget? Det kan man under ingen omstændigheder; tværtimod kan man sige, at en sådan pension stadig vil være urimelig lav i forhold til de øvrige indtægter i samfundet, og jeg kan da også tilføje, at kommunisterne ikke med dette forslag mener at have foreslået den endelige løsning på pensionsspørgsmålet, idet vor stræben går i retning af at få pensionerne op på to tredjedele af gennemsnitsfortjenesten for andre samfundsborgere, og den ligger betydelig højere. I henhold til denne gennemsnitsindtægt for forsørgere her i landet får de mest velhavende pensionister udbetalt 1 260 kr. i årspension i forhold til en årlig gennemsnitsindtægt på 14 000 kr. pr. 1. april 1960.

Man kunne også — som man gjorde, da man behandlede pensionsspørgsmålet i folkeforsikringskommissionen — sammenligne det beløb, vi nu foreslår, de 6 240 kr., med gennemsnitsfortjenesten for en ufaglært arbejder, ca. 12 500 kr. ved fuld beskæftigelse, og man kan se, at der stadig væk er en alt for stor forskel mellem pensionen til vore ældre og den ufaglærte arbejders fortjeneste. Man kunne sammenligne med den tjenestemandspension, som de lavest lønnede tjenestemænd oppebærer, 9 900 kr., med grundpensionen til folkepensionister, 5 500 kr.; der er rigtignok et svært spring. I 8 år sad man i folkeforsikringskommissionen og regnede på, hvordan man kunne bringe et rimeligt forhold ind mellem pensionen til folkepensionister, tjenestemændenes pensioner og den ufaglærte arbejders fortjeneste, men der er alligevel ikke ændret mange millimeter til gunst for de dårligst stillede.

Nu siger ministeren, at man vil gå ind